

[Ninn Hansen.]

et tilsagn om at forhandle om det eneste forslag, der ligger i tinget fra anden side om at løse dette alvorlige problem.

Derfor ser jeg med forventninger hen til den drøftelse, der skal finde sted den 11. juni i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg tror, det er en bedre vej end at foretage forskellige afstemninger på nuværende tidspunkt for at komme dette det største af arbejdsløshedsproblemerne til livs, og forventer, at regeringen her vil være imødekommende.

Også på et andet punkt vil jeg fremhæve statsministerens bemærkninger. Det var på et punkt, som jeg ikke havde fremdraget, men statsministeren omtalte det, der er sat i gang vedrørende Storebæltsbroen.

Vore to partier har jo igennem mange år arbejdet for at få gennemført denne sag. Der har i det væsentlige været overensstemmelse imellem os, siden sagerne opstod allerede omkring år 1960. Vi havde ønsket, at man var kommet hurtigere frem. I begyndelsen af 1960'erne fremsatte vi et forslag om privat finansiering af broen. Vi håber, at dette vil indgå i den videre behandling af sagen.

Men jeg opfatter også statsministerens bemærkninger sådan, at selv om man skal forhandle spørgsmålet om økonomien bag Storebæltsbroen i forbindelse med de samtaler, der skal være imellem septemberforligets parter, så er der nu ikke længere tale om nogen udsættelse. Der har været tilstrækkelig mange med slæder i vejen i den sag — det var jo også det, statsministeren kom ind på — og derfor forventer jeg, at den endelige afvisning, der skete i fredags af forskellige forslag i retning af udsættelse eller andre løsninger, betyder, at regeringen nu tager fat på sagen.

I det hele taget må jeg også forstå statsministerens svar vedrørende de forhandlinger, der skal være imellem septemberforligets partier, sådan, at man vil fastholde, at der skal en løsning til.

Når statsministeren siger, at det, man har sendt ud til, det er vel 2 mio. husstande, kun er ment som en information, og at man altså kan skrælle alt det væk, som nogle kunne opfatte som propaganda, ja, så forstår jeg statsministeren og accepterer, at statsministeren og hans regering ikke vil give slip på, at man gennemfører, hvad man

anser for nødvendigt for at videreføre den aftale, der blev truffet med andre partier, hvor man altså har et flertal bag sig, og at regeringen netop dermed vil opfatte det som et stort nederlag for sig selv i spørgsmålet om at fremme beskæftigelsen her i landet, hvis man opgiver undervejs. Det er altså en regering, forstår jeg, der er fast besluttet på at gennemføre, hvad man har givet en række befolkningsgrupper forventninger om. Vi kan så diskutere indholdet, når man har færdiggjort de konkrete forslag; men at konkrete forslag vil komme frem, og at regeringen vil betragte det som et nederlag, hvis man ikke får det gennemført, forstår jeg er indholdet af statsministerens svar til mig, og det var jo klart nok.

Kurt Hansen (VS):

Fremskridtspartiet havde jo den sædvanlige mirakelkur, som det altid har. Lige meget hvilket emne man måtte diskutere herinde, det være sig fiskeri, boligbyggeri etc., så er der altid kun én løsning på problemerne, nemlig skattelettelse. Vi har bare ikke fået nogle konkrete anvisninger på, hvordan det skulle have den mindste afsmittende virkning på problemerne, og hvilke problemer det i øvrigt ville medføre, hvis man gennemførte de omfattende skattelettelse på det grundlag, som fremskridtspartiet lægger op til. Jeg synes, at fremskridtspartiet skylder os en forklaring på det område, og jeg mener, det er rimeligt at få det her under denne debat.

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Bach, sagde videre, at der var eksempler på, at folk ikke ville tage arbejde, fordi de kunne opnå en større økonomisk gevinst ved at gå arbejdsløse. Jeg synes, det er en ret grov påstand, som man støder på mange gange, som jeg synes at hr. Bach skulle komme herop og lægge konkret frem, så man kan tage stilling til den ikke bare herinde, men ude omkring i befolkningen og ude omkring på arbejdspladserne. Hvis hr. Bach ikke gør det, må man betragte den bemærkning som bortfaldet eller ugyldig.

Så har jeg ét spørgsmål til til fremskridtspartiet. Hvem er det af de offentligt ansatte, der skal sættes på gaden? Er det inden for hospitalssektoren? Er det inden for post- og telegrafvæsenet? Er det inden for HT-området? Er det inden for alle de forskellige